

D ō v o d y:

Proti usnesení vrchného soudu, odmítajúcemu sťažnosť obžalovaného podanú proti usnesení krajského soudu, ktorým tento jako odvolací súd zrušil podľa § 384, čís. 4 tr. p. rozsudok okresného soudu, podaná sťažnosť obžalovaného je vylúčená ustanovením § 556, odst. 1 tr. p., lebo v dôsledku tohoto ustanovenia, podľa ktorého proti usnesení krajského soudu ako soudu druhej stolice nelze použiť sťažnosti, nemá najvyšší súd obor pôsobnosti k preskúmaniu podanej sťažnosti, a bola preto odmietnutá.

Čís. 5835.

Oprávnění k soukromé žalobě pro ublížení na cti spolku.

Zastupuje-li podle stanov spolek jeho předseda, je oprávněn podati za spolek žalobu a uděliti advokátu písemně plnou moc k zastupování spolku, byť i další ustanovení stanov předpisovalo, že písemnosti spolku podpisuje předseda spolu s tajemníkem.

(Rozh. ze dne 27. února 1937, Zm IV 730/36.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti obžalovanému pro přečin pomluvy tiskem, následkem zmateční stížnosti soukromé žalobkyně z úřední moci podle 1. odst. § 35 por. nov. zrušil rozsudek odvolacího soudu a nařídil nové hlavní odvolací přelíčení, kterým pověřil vrchní soud; zmateční stížnost poukázal na toto rozhodnutí.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost soukromé žalobkyně, založená na důvodu zmatečnosti podle § 385, čís. 1 c) tr. ř., právem napadá výrok odvolacího soudu, že soukromá žaloba nebyla podána oprávněnou osobou, poněvadž trestní návrh byl učiněn pouze předsedou spolku, nikoliv též jeho tajemníkem.

Podle § 16, odst. 2, zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. za korporace, jakou je též žalující spolek, vykonávají právo k žalobě osoby, které jsou povolány zastupovati je ve sporech před soudem civilním. Otázka zastoupení žalujícího spolku byla upravena v § 31 jeho stanov. Odvolací soud jen mylným výkladem tohoto ustanovení dospěl k závěru, že mohou zastupovati žalující spolek ve smyslu § 16, odst. 2 cit. zák. jen spolu předseda a tajemník a nikoliv sám předseda.

V citovaném paragrafu stanov je nejprve uvedeno, že předseda zastupuje spolek; dále však se uvádí, že písemnosti spolku podepisuje předseda spolu s tajemníkem. Především dlužno podotknouti, že právě pouze o předsedovi bylo použito výrazu »zastupuje«, tedy stejného výrazu, jakého používá zákon v citovaném § 16. Dále dlužno uvážiti, že zastupování spolku před soudem mohlo by se konati nejen podepsáním podání, nýbrž též ústně tím způsobem, že osoba za spolek vystupující buď by sama osobně vystupovala v zastoupení spolku, anebo by tam ústně prohlásila, že zmocňuje advokáta k takovému zastupování. Poněvadž takové osobní zastupování bez před-

ložení písemnosti aneb ústní udělení plné moci do zápisu je zásadně přípustno, nemohlo by se v takovém případě použití ustanovení stanov o podepisování písemností.

Z toho plyne, že toto na konci uvedené ustanovení nemá toho smyslu, že by výhradně upravovalo, kdo má zastupovati spolek. Proto je třeba přiznati samému předsedovi spolku právo zastupování. Je-li však předseda spolku oprávněn jej sám zastupovati a jeho jménem uděliti ústně advokátu plnou moc, nelze mu upříti právo podati za spolek písemnou žalobu a uděliti advokátu písemně plnou moc k zastupování spolku.

Podal-li tedy v tomto případě za spolek »U. H. v U.« soukromou žalobu pro přečin pomluvy jeho předseda a zmocnil-li tento advokáta k zastupování spolku v trestním řízení, bylo vyhověno ustanovení § 16, odst. 2 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. a žaloba byla podána oprávněnou osobou. Opačný výrok odvolacího soudu je mylný a zmatečný ve smyslu § 385, čís. 1 c) tr. ř.

Čís. 5836.

Padelanie verejnej listiny je dokončené úmyselným vyhotovením padelku, keď z toho vznikne alebo môže vzniknúť niekomu právna ujma; k naplneniu skutkovej podstaty § 391 tr. zák. je tedy potrebné, aby tu bola aspoň možnosť právnej ujmy, ktorá nastane pravidelne až upotrebením padelanej listiny.

(Rozh. zo dňa 3. marca 1937, Zm IV 80/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. a spol., obžalovaným zo zločinu padelania verejných listín, zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného B.

Z d ô v o d o v :

Zmätok podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. vytýka obžalovaný B. preto, že odvolací súd uznal ho vinným dvojnásobným účastenstvom na zločine padelania verejnej listiny podľa §§ 69, čís. 1, 391 tr. z., hoci vraj je tu daný dôvod vylučujúci zavedenie trestného pokračovania podľa § 105, čís. 3 a § 106, čís. 4 tr. z., keďže vysvedčenia boli padelané už v roku 1930, kedy boli vraj trestné činy dokončené (predložené úradu boli v roku 1933) a k zavedeniu trestného pokračovania došlo až v roku 1936, teda po uplynutí 5 ročnej premlčacej doby.

Zmätočná sťažnosť je bezdôvodná.

Padelanie verejnej listiny je dokončené úmyselným vyhotovením padelku, keď z tohoto vznikne alebo môže vzniknúť niekomu právna ujma, a nevyžaduje sa k dokončeniu tohoto činu i použitie padelanej listiny. K dokončeniu tohoto činu a k naplneniu jeho skutkovej podstaty je však potrebné, aby tu bola daná aspoň možnosť právnej ujmy, ktorej keď niet, nelze hovoriť vôbec o trestnom čine.

Otázku, kedy nastane možnosť právnej ujmy pre niekoho, treba riešiť so zreteľom na konkrétny prípad.